

[Krag.]

som jeg i Gaar tillod mig at fremdrage, truffet Afgørelser ved Ministerens Udtalelser derom, som jeg maa finde er tilfredsstillende, og som jeg takker den højtærede Minister for, idet jeg gaar ud fra som selvfølgeligt, at disse Erklæringer fra den højtærede Minister ogsaa vil blive Grundlaget for Arbejdet i de Institutioner, som faar Lovens Administration i Hænde nu i den kommende Tid; jeg nærer ikke Tvivl om, at den højtærede Minister vil sørge for, at det bliver Tilfældet.

I øvrigt skal jeg kun bemærke, at den sidste Passus i Betænkningen, som omhandler den Mulighed, der kunde være til Stede for Uro mellem de Parter paa Arbejdsmarkedet, som har en Sag til Behandling i Henhold til denne Lovgivning, har kunnet give Anledning til Misforstaaelser, idet somme har opfattet det saaledes, at den Forudsætning, der her er Tale om, er den, at der, før en Sag indlades til Afgørelse for de Instanser, der her er Tale om, skulde være tilvejebragt Sikkerhed for, at Uro ikke kunde opstaa. Det er jo ikke det, der har været Meningen. Det, man har villet, er, at i Tilfælde af Uoverensstemmelser mellem Parterne, som fører til Indankning for de Institutioner, der er oprettet i Henhold til Loven, kan der ikke foretages Aktioner mod nogle af disse Parter under Sagens Behandling; og at det ikke kan ske, efter at der eventuelt er afsagt Kendelse i Sagen, er en selvsagt Ting. Brud paa saadanne Kendelser maa være at behandle af de retlige Organer, som dertil er skabt, det vil altsaa sige Den faste Voldgiftsret.

Jeg har sagt ved Sagens første Behandling, at Nødvendigheden af under de nuværende Forhold her i Landet, indre Forhold og politiske Forhold, at sikre Arbejdshfreden maa vi alle erkende, og den maa vi alle, synes det mig, bøje os for. Arbejdshfred, Ro paa Arbejdsmarkedet, er under de nuværende Forhold absolut og ubetinget nødvendig. Da Formaalet med Loven er at bidrage til, at denne Nødvendighed bliver respekteret, haaber jeg, det skal vise sig, at den Indsats, der her gøres, fører til Maalet. Jeg beklager i og for sig, at der ikke i Udvalget har kunnet opnaas fuld Enighed om denne Sag. Det er ikke, fordi der fra nogen Side er rejst Tvivl om Nødvendigheden af, at Arbejdshfred skal tilvejebringes, men det er, som Mindretallets Betænkning ogsaa udtrykker det, paa Grund af Tvivl paa enkelte Punkter, en Tvivl, som ikke gennem Udvalgsarbejdet har kunnet fjernes. Dette beklager jeg i og for sig,

men ved denne Sag er der i Øjeblikket ikke noget at gøre, og jeg skal slutte med at tillade mig at anbefale Lovforslaget til Overgang til tredje Behandling og til Vedtagelse ved denne.

Boeck-Hansen: Efter at dette Udvalgsarbejde er afsluttet, og efter at vi der har faaet de mange og klare Oplysninger af den højtærede Minister, Oplysninger, som ogsaa findes i Betænkningen, saaledes at alle, der faar med dette Lovforslag at gøre, kan sætte sig ind i de Oplysninger, Ministeren har givet, og hvorefter Loven vil blive administreret, nærer vi ikke nogen Tvivl om Lovens Indhold, og de enkelte Punkter, som kunde synes noget uklare, er altsaa dermed for vort Vedkommende klaret.

Vi sætter megen Pris paa Ministerens Tilsagn om, at en af de af Kongen udnævnte Dommere skal have Kvalifikationer til at beklæde et Dommersæde i en kollegial Ret, ligesom vi ogsaa er tilfredse med, at den højtærede Minister har udtalt, at hvis der skal blive Tale om at erstatte noget af Medlemmerne — det være sig af Fællesudvalget eller af Forligsnævnet — med andre end dem, Hovedorganisationerne har valgt, maa det være vedkommende Part selv, der udtaler et saadant Ønske og afgør Sagen.

Endvidere konstaterer vi naturligvis med Tilfredshed, at Hovedorganisationerne ikke bør opmuntre nogen Part til Strid eller stille Krav, der kan medføre Strid. Der er naturligvis heller ikke Tale om, at nogen Fagforening vil kunne stille saadanne Krav, hvor der er Tale om uorganiserede.

Da vi har faaet disse Oplysninger, og da den højtærede Minister har erklæret sig indforstaaet med disse Synspunkter, kan vi ikke se andet, end at vi meget godt kan anbefale dette Lovforslag. Jeg vil gerne tilføje, at det naturligvis er Forudsætningen, at der skal være Stillehed, saa længe Retten sidder, det vil altsaa sige, at der, lige saa lidt som der kan opstaa Stridigheder, efter at en Kendelse er faldet, kan opstaa Stridigheder af alvorlig Karakter, saa længe det paagældende Spørgsmaal verserer for Forligsnævnet eller for Fællesudvalget. Ud fra dette kan vi, som sagt, tilsige vort Medarbejde til, at dette Lovforslag gennemføres.

For mit Vedkommende kan jeg sige, at jeg anser dette Lovforslag som værende en Beskyttelseslov, om jeg saa maa sige, en Lov, der beskytter Samfundet imod Arbejdsstridigheder og imod de Ubehagelig-